

[Tom Behnke]

at forestille sig, hvordan vi i Danmark ville opfatte det, hvis f.eks. regeringen i Costa Rica eller Peru indtog den holdning, at den danske regerings forvaltning af den offentlige gæld og låntagning kunne opfattes som ikke kun et nationalt problem, men også som et globalt problem, og derefter fremstillede en handlingsplan for afviklingen af den enorme offentlige gæld i Danmark. Jeg tror nok, at de fleste politikere og de fleste danskere ville mene, at en sådan handlingsplan ligger langt uden for Costa Ricas område.

Hele ideen om globalt ansvar er efter vores opfattelse ret socialistisk præget og mangler enhver saglig begrundelse. En person i Danmark kan naturligvis ikke have noget ansvar for en person i Brasilien eller Costa Rica, hvis han aldrig har været i kontakt med vedkommende. At globale handlinger har globale konsekvenser, er en helt anden sag, og det er selvfølgelig rigtigt, at ændringer i miljøet i Syd kan påvirke miljøet i Nord, men det løser ikke nogen problemer at forære ulandene milliarder af kroner.

Hvad lærer ulandene egentlig af, at vi bare forærer dem bunker af penge? Jo, de lærer, at bare deres forhold er tilstrækkelig dårlige, kommer der nogle såkaldt gode mennesker og forærer dem en masse penge. Hvis ulandene ødelægger deres miljø, skal de velhavende industrilande nok komme og hjælpe dem. En sådan form for hjælp giver ikke ulandene nogen tilskyndelse til at ændre de forhold, der ikke fungerer.

Helt galt går det, når man tvangsindlægger alle skatteborgere til at skulle betale. Hvorfor lader man ikke hver enkelt dansker afgøre med sig selv, om man vil støtte, og i givet fald hvor meget man vil støtte med. Det kaldes også for liberalisme, vil jeg gerne sige til udenrigsministeren, men det kan jo være, at udenrigsministeren på alle sine udenrigsrejser med det store danske checkhæfte i baglommen har glemt sine rødder.

For så vidt indeholder regeringens handlingsplan en række delkonklusioner, som Fremskridtspartiet er enig i, men den overordnede og afgørende konklusion om Danmarks moralske forpligtelse til at hjælpe med at løse problemerne i forbindelse med regnskoven i Latinamerika, Asien og Afrika er Fremskridtspartiet meget uenig i.

Regeringen siger, at fattigdommen i de pågældende lande medvirker til en selvforstærkende ødelæggelse af miljøet. Det er Fremskridtspartiet meget enig i, og vi er ligeledes enige i den følgende konklusion om, at fattigdommen skyldes sociale, økonomiske og politiske strukturer.

Efter Fremskridtspartiets opfattelse er det største problem i de fleste tropelande mangel på kapital og for meget politisk styring. Der er simpelt hen for lidt kapital til rådighed og for meget bureaukrati og politisk indblanding i eventuelle private initiativer.

Så kan tilhængerne af ulandsbistanden jo sige: Ja, det er rigtigt, at der mangler kapital, og derfor må de rige industrilande, der har udnyttet ulandene, tilføre penge for at råde bod på deres udnyttelse. Men det løser altså ikke problemerne med fantastisk stor politisk styring og fantastisk meget bureaukrati i disse lande, at man blot tilfører penge.

Jamen så må vi jo stille politisk krav om afskaffelse af bureaukrati og den politiske styring i forbindelse med tildelingen af ulandsmidlerne, vil tilhængerne måske tilføje. Men det er nok den værste form for dobbeltmoral. Politiske krav i forbindelse med tildeling af ulandsstøtte er efter min overbevisning en langt mere nedværdigende form for imperialismen end den, man har kendt for et par hundrede år siden.

Den manglende kapital i de bestemte lande i Latinamerika, Asien og Afrika bevirker, at der ikke eksisterer en erhvervsudvikling, der vil skabe tilstrækkelig velstand til at undgå rovdrift på tropeskovene.

I den forbindelse vil jeg gerne nævne, at det forekommer useriøst, når der blandt svarene til udvalget til denne forespørgselsdebat forekommer materiale, der siger, at de velhavende industrilande i Nord skal reducere deres økonomiske velstand og eksportere deres velstand til de fattige ulande i Syd. Det er naturligvis noget vrøvl. Vi skal ikke gøre vores velstand mindre; det vil ikke løse nogen miljøproblemer, tværtimod. Vores store velstand har netop bevirket, at vi er i stand til at løse miljøproblemerne. Al erfaring siger, at socialisme og politisk styring af de økonomiske ressourcer ødelægger miljøet. Vi behøver bare at se på de ødelagte miljøer i de tidligere socialistiske lande i Østeuropa.